

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnaburgensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Ad Decretvm XXXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

tione diei & loci, & subscriptione ipsius Confessarii propria manu & sigillo.

Ad DECRETVM XXXI.

MAjorem requirimus à Parochis diligentiam, præsertim quibus ante hac inspectionem vicinarum Parochiarum hæreticarum, ut de iis æquè ac propriis solliciti sint, & de conversis, communicantibus ac numero animarum Nobis rationem reddant, commisimus ac commendavimus. Quem in finem peractâ Synodo præsentibus adhuc Parochis, distributio ante hac facta revidebitur, & ulterior commissio dabitur.

Ad DECRETVM XXXII.

Restant adhuc aliqua testamenta tempore belli condita, quæ necdum executioni demandata, nec rationes redditæ; ideoque monentur Executores ut sub pœnis à jure, statutis Metropolitanis & Synodalibus Nostri latis satisfaciant, vel saltem de absolutione aliunde licite obtentâ intra mensis spatium coram Nobis vel officiali Nostro canonice doceant, in posterum vero annus executionis accurate sub iisdem pœnis observetur.

Ad DECRETVM XXXIII.

Monemus omnes Beneficiatos ut in conservandis aut recuperandis bonis suis non tam sint negligentes aut pusillanimes, ut si quid à Laicis patiantur, contradictioni statim animum abjiciant.

Ad DECRETVM XXXIV.

Magna quoque in hoc deprehenditur negligentia, cum vix ullæ copiæ fundationum ad consistorium Nostrium missæ fuerint. Quare mandamus sub pœna viginti aureorum omnibus & singulis, ut ab hac die usque ad aliam Synodum fundationes originales (si vero haberi non possint) vidimatas Nobis copias exhibeant, ac tradant. Curandum etiam ut immunitates tam locales, quam reales & personales Cleri serventur, ideoque laicæ personæ, ac præcipuè cives non tam facile ad immunitates admittendi sunt, ne cum illis immunitas patiatur.

Ad DECRETVM XXXV.

Tria hic continentur, ut juste, sobrie ac piè vivatis, juxta doctrinam S. Pauli ad Titum 2. Iustitia enim exigit ut in sortem Domini vocati ac electi, & qui de rebus Ecclesiasticis, patrimonioque Christi, & ab omni levitate sæculari abstracti vivunt, à reliquo populo distincti habitu & moribus se tales esse ostendant, ne in eos jure dici possit: Amice quomodo huc intraisti non habens Ve-

stem nuptialem? & ad hoc ipsum sollicitudinis Nostræ obtutum merito dirigimus; sacris canonibus obligati, justitiâ vincti, exemplo aliarum Dioecesum reformatarum excitati, & in hac etiam Nostra non solum Prædecessorum in hoc, pietate inducti, verum etiam Nostro sub regimine anno 1628 & sequentibus obedientia vestra recreati. Sed quos jam videmus inter vos? Dolemus conspici inter vos barbibus incultis luridos, capillitio deformes, habitu vel nihil vel parum à Laicis discrepantes, nulla etiam tonsura insignitos. Suspiciamus juvenes quosdam vanitati ac novitati vestium, & capillorum longitudini ac comptioni studentes, circinulos agere, nec à Prælatibus, quorum tamen curæ est, corrigi vel corrigi, nobisque occasionem præbere, ut Nos ipsi Nostri officium in admonendo corrigendove tandem facere debeamus: Quare noverritis si quis in posterum in habitu clericali decenti & tonsura non inveniatur; privilegiis Cleri, forique ac præminentis minimè sit gavivus, nec apud Nos, quicumque sit, & alios ut Ecclesiasticus habendus, sed inter Laicos numerandus, tanquam Clero imponens, adhibitis etiam pœnis: Nolumus enim ut cum religionis dedecore, status Ecclesiastici despectu, Dei contemptu & propriæ salutis dispendio, de cætero abutantur: non obstante quavis prava consuetudine, hoc tempore belli introducta, dum inimicus homo zizania superfeminavit, aut aliorum locorum abusu & corruptela, quæ jura canonica abolere non potest, aut censuras pœnasque infringere. Cogitate quæso heterodoxæ fidei æmulorum in hoc majorem observantiam, & apud suos reverentiam: unde volumus ut ad ipsorum distinctionem de cætero nemo breviori utatur tunica, quam ultra genua duos saltem digitos promanante, atque circa lumbos pro antiquo more cingulo ligata, ni pœnis subjacere velit.

Ad sobrietatem quod attinet, si quis in popinis deprehendatur, aut commestationibus ac comotationibus nimium indulgeat; cum per hoc Cleri respectus lædatur, domus Dei & animarum cura negligatur, indignationem Nostram & seriam animadversionem se non evasurum, sentiet: Tabaci usum præter necessitatem sanitatis, etiam ante hæc vetuimus, præsertim quacunquæ ex causa ante sacrificium Missæ, vel sacram communionem. Ad Nos etiam perlatum est talem usum fieri vel ab Ecclesiasticis, vel à Custodibus ministris, in ipsis nonnunquam Ecclesiis vel Sacrariis: tales sciant id ratione loci ac temporis omnibus etiam Laicis ab Urbano VIII, sub pœna excommunicationis prohibitum. Ecclesiasticos, qui eo opus habent, nolumus ut cum Laicis vel inter se, per fistulas comotando, & ad mensuras æquales provocando, sed in suis cubiculis

biculis privatim moderatè utantur, alias se poenis irremissibiliter subijciendos sciant.

Pietatem vobis commendari debere dolemus, præsertim quibusdam horarum Canoniarum recitationem: cum hoc fundamentum sit vocationis Vestrae, vitæ vestrae, imo salutis vestrae.

Ad DECRETVM XXXVI.

PVdet nonnunquam intrare Ecclesias tam sordidas, quam vix ulla domus: dolemus etiam tabernaculum ubi Sanctissimum Sacramentum asservatur, in multis Ecclesiis non clausum repertum fuisse; quod revera parvam in Deum pietatem ac reverentiam demonstrat; sicuti etiam quod nonnemo idem Sanctissimum Sacramentum in corporali asservet, vel ad ægrotos ita deferat, cum tamen pixide parvâ argenteâ includi debeat. Et quid mirum si minor cura fontis baptismalis, qui semper clausus esse debet, Sacrificiæ, & totius suppellectilis Ecclesiasticæ appareat. Pudeat vos de talibus toties debere moneri. Vnde si quando in transitu aut alias inopinatò sordes hujusmodi à Nostris deprehendantur, caveat sibi quisque à noxa. Idem dicimus de cœmeteriis, quæ ut à bestiis immunia sint, debite claudantur.

Ad DECRETVM XXXVII.

VNicum restituendæ & conservandæ religionis medium est, recta juventutis in pietate & moribus instructio, & nihil ferè quod magis amorem Parochis conciliet, quare in eo ante omnia omnem operam collocent, ut si ipsi, exemplo multorum piorum ac Zelosorum Pastorum, ipsi pro vitando etiam otio juventutem instruere velint, ubiq; Scholæ instituantur, nobisque media suggerant implorato etiam brachio sæculari; quia nemo tam crudelis erit in suos, sive in sibi commissos, ut eos non cupiat piè & Christianè educari.

Ad DECRETVM XXXVIII
& XXXIX.

Regulares quanto magis perfectionem profitentur, tanto cautius ambulent, præcipuè cum ad Laicos divertunt, & ii maxime qui ad eleëmofynas conquirendas emittuntur,

& se à socio nonnunquam dies integros noctesque separant, ut tunc eò magis Evangelicæ perfectionis signa ostendant, & bonum conversationis suæ odorem post se relinquunt, cum nil magis Laicorum animos offendant, quam dum eos quos Magistros vitæ & morum venerantur, exempla de se pravitate relinquere vident. Quare superiores singulorum Conventuum hujus Nostræ Diocesis serio monemus, imo, ut in similibus, Sedis Apostolicæ delegatis, in virtute Sanctæ obedientiæ mandamus, ut suis hæc serio inculcent, ne nos in tales delinquentes severius quid statuere cogamur. Similiter etiam petimus, ut superiores vicinorum conventuum extra diocesin Ordinis sui, imo & ipsos Provinciales moneant, ne pro colligendis eleëmofynis suos ad hanc diocesin mittant, nisi quibus antiquitus per Prædecessores Nostris & Nos indultum dignoscetur; & tales eligantur, qui se Religiosos ubique verbo & exemplo præstent; nisi aliter vagantes Nostram indignationem, meritasque poenas experiri velint.

Quæ vero bullæ Gregorii XV, & Innocentii X, hic memorantur, ad longum typis dari huicque Synodo ad finem inferi faciemus.

Bullas has invenies sub literis F & G.

Ad DECRETVM XL.

HOc decretum tanto accuratius observandum, quanto periculosius inter Hæreticos, qui semper libertati Ecclesiasticæ insidiantur, in hac diocesi habitamus. Catholici insuper noverint, se in excommunicationem Bullæ Cœnæ Domini incidere, si immunitatem hanc Ecclesiasticam violent.

Peracta hucusque decretorum lectione, & latiori eorundem explanatione ab Illustrissima S. C. inserta, Secretarius Synodi descendit ex suggestu, & cum instaret hora duodecima interrogavit Illustrissimum num placeat indici finem hujus Sessionis secundæ? Respondit Illustrissimus, placet, indicatur tertia Sessio habenda post prandium horâ secundâ.

Secretarius deinde suggestum ascendit, indicxit finem hujus Sessionis, & tertiam ac ultimam ad horam secundam pomeridianam futuram. Post hæc Promotores Synodi insisterunt contra contumaces, reliquaque ut in prima Sessione peracta fuerunt, nec non totus Clerus denovo ad mensam Illustrissimæ S. C. ut pridie invitatus fuit.